

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok , Turinina 3

Poslovni broj: P Ob-362/2023-78

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
D J E L O M I Č N A P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Marini Nikolić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Jasne Čelik iz Osijeka, Vukovarska 104, OIB: 17867929043, zastupane po punomoćniku Vladi Rebiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv protutužiteljice - I. tuženice Željke Čelik iz Zagreba, Botinečke Dužice 11, OIB: 60622163086 i II. tuženice Dražene Čelik iz Zagreba, Marije Jurić Zagorke 8, OIB: 49706660152, oboje zastupani po punomoćniku Vedranu Staniću, odvjetniku u Osijeku i III. tuženika- II. protutuženika Ivana Čelika iz Osijeka, Sjenjak 41, OIB: 47762859739, zastupanog po punomoćniku Darku Šuperu, odvjetniku u Osijeku, radi izdvajanja iz ostavine na ime bračne stečevine, nakon glavne, usmene i javne rasprave, održane i zaključene 14. travnja 2026. u nazočnosti tužiteljice – I. protutužiteljice osobno uz punomoćnika Vladu Rebića, odvjetnika i punomoćnika protutužiteljice - I. tuženice i II. tuženice Vedrana Stanića, odvjetnika, 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Utvrđuje se da u ostavinu iza pok. Dražena Čelik, sina Ivana, OIB:88748052809, iz Sarvaša, Vjekoslava Celestina 39 a, ne ulazi 11/30 dijela nekretnine upisane u zk. ul. 2638 k.o. Blato Novo, kčbr. 4210/5, u naravi dvorište u ulici Botinečke Dužice br. 11. ukupne površine zemljišta 53,9 čhv i 194 m² i kuća br. 11. u Botinečke Dužice sagrađena na kčbr. 4210/5, upisane kao vlasništvo Dražena Čelik, u zk. ul. 2638, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužiteljice odbija kao neosnovan.

II/ Utvrđuje se da u ostavinu iza pok. Dražena Čelik, sina Ivana, OIB:88748052809, iz Sarvaša, Vjekoslava Celestina 39 a, ne ulazi ½ dijela osobnih automobila marke:

1. DACIA DUSTER 1.5 DCI Ambinance, broj šasije: UU1HSDCJ658227184,
 2. CIITROEN C 5 1.6 HDI broj šasije:VF7RD9HL0CL537966 i
 3. VOLKSWAGEN TOUAREG 5.0 TDI V10, broj šasije:WVGZZZ7LZ5DO76615
- upisane kao vlasništvo Dražena Čelik u prometnim dozvolama za navedena osobna vozila.

III/ Odbija se kao neosnovan zahtjev tužiteljice – I. protutuženice koji glasi:

„ Utvrđuje se da u ostavinu iza pok. Dražena Čelik, sina Ivana, OIB:88748052809, iz Sarvaša, Vjekoslava Celestina 39 a, ne ulazi ½ dijela trofejnih rogora prema trofejnim listovima, a upisane kao vlasništvo Dražena Čelik.“

IV. Utvrđuje se da je protutužiteljica- I. tuženica Željka Čelik, Botinečke dužice br. 11, Zagreb, OIB 60622163086 vlasnica nekretnine upisane u zk.ul.br. 2638, k.o. Blato Novo, koja se nalazi na kčbr. 4210/5, u naravi dvorište u ulici Botinečke dužice br. 11, ukupne površine zemljišta 53,9 čhv i 194m² i kuća br. 11 u Botinečke Dužice, sagrađena na kčbr. 4210/5 u 8/30 dijela što su Jasna Čelik, Vukovarska br. 104, Osijek, OIB 17867929043 i Ivan Čelik, Sjenjak 41, Osijek, OIB: 47762859739, kao zakonski nasljednici iza pokojnog Dražena Čelika dužni trpjeti, a protutužiteljica je ovlaštena temeljem ove presude, po njezinoj pravomoćnosti, uknjižiti pravo vlasništva na navedenoj nekretnini na svoje ime u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Novom Zagrebu, dok se u preostalom dijelu zahtjev protutužiteljice odbija kao neosnovan.

V. Utvrđuje se da u ostavinu iza pokojnog Dražena Čelika, sina Ivana, OIB 88748052809, rođenog 9. kolovoza 1967., umrlog 12. prosinca 2021. ne ulazi 8/30 dijela nekretnine upisane u zk.ul.br. 2638, k.o. Blato Novo, koja se nalazi na kčbr. 4210/5, u naravi dvorište u ulici Botinečke Dužice br. 11, ukupne površine zemljišta 53,9 čhv i 194m² i kuća br. 11 u Botinečke Dužice, sagrađena na kčbr. 4210/5 budući da ista predstavlja imovinu protutužiteljice – I. tuženice Željke Čelik, dok se u preostalom dijelu zahtjev protutužiteljice – I. tuženice odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i daljnjem tijeku postupka navodi da je rješenjem Općinskog suda u Osijeku broj O-3557/2021-42 od 30. siječnja 2023., prekinut ostavinski postupak iza pok. Dražena Čelika te je tužiteljica Jasna Čelik upućena da pokrene parnični postupak protiv zakonskih nasljednika, ovdje tuženika radi izdvajanja iz ostavine na ime bračne stečevine ½ dijela nekretnine upisane u zk. ul. br. 2638 k.o. Blato Novo, kčbr. 4210/5, ½ dijela automobila marke Dacia Duster 1.5 DCI Ambiance, broj šasije: UU1HSDCJ658227184, Citroen C5 1.6 HDI, broj šasije: VF7RD9HL0CL537966, Volkswagen Touareg 5.0 TDI V10, broj šasije: WVGZZZ7LZ5D076615, ½ dijela trofejnog oružja i trofejni rogovi prema trofejnim listovima.

1.2. Nadalje, tužiteljica navodi da je živjela u bračnoj zajednici sa sada pok. Draženom Čelik, ocem tuženika u vremenskom periodu od 18.05.2002. sve do njegove smrti 12.12.2021. Tijekom trajanja bračne zajednice zajednički su stekli nekretninu na adresi Botinečke Dužice 11 na kojoj je pok. Dražen Čelik upisan kao samovlasnik. U tom smislu navodi da je I tužena Željka Čelik sklopila s pok. Draženom Čelik tri ugovora o darovanju kojima je ocu darovala ukupno 8/30 suvlasničkih dijelova predmetne nekretnine.

1.3. Potom su tužiteljica i njezin pokojni suprug, Dražen Čelik kupovali parcijalno i preostale suvlasničke dijelove nekretnine upisane u 2638 k.o Blato Novo. Kao kupac u navedenim ugovorima formalno je naveden suprug tužiteljice sada pok. Dražen Čelik, iako se radilo o zajedničkoj bračnoj stečevini.

1.4. Za vrijeme trajanja bračne zajednice tužiteljica i njezin sada pokojni suprug Dražen Čelik kupili su i tri osobna automobila, marke Dacia Duster, Citroen C5 i Volkswagen Touareg. Ovi osobni automobili samo su formalno glasili na ime pok. supruga tužiteljice Dražena Čelika.

1.5. Za vrijeme trajanja bračne zajednice tužiteljica i njezin sada pokojni suprug Dražen Čelik su kupili i trofejno oružje te je pokojni Dražen Čelik ostvario brojne nagrade dok se bavio lovom – trofejne rogove.

1.6. Predmetna nekretnina, kao i navedene pokretnine kupljene se isključivo zajedničkim novcem tužiteljice i njezinog pokojnog supruga Dražena Čelik, te predstavljaju zajedničku bračnu stečevinu.

1.7. Tužiteljica navodi da je radi kupovine navedene nekretnine i kupovine pokretnih stvari tužiteljica je kod „Erste&Steiermarkische Bank“ d.d. Rijeka, kao korisnica kredita realizirala ukupno četiri kredita i to nenamjenski kredit 2014. godine, u iznosu od 225.000,00 kuna, koji je u cijelosti otplaćen, a od kojeg iznosa su isplaćeni preostali suvlasnici, a dio sredstava je uložen u renoviranje nekretnine u Zagrebu; nenamjenski kredit 2017. godine, u iznosu od 52.500,00 kuna, koji je u cijelosti otplaćen, a od kojeg iznosa je kupljeno osobno vozilo marke CITROEN C 5; nenamjenski kredit u iznosu od 110.000,00 kuna, a koji tužiteljica još otplaćuje i nenamjenski kredit od 14.09.2020. godine, u iznosu od 67.100,00 kuna, a koji tužiteljica još otplaćuje, a dio novca je utrošen na kupovinu osobnog vozila marke Dacia Duster koji je koštao 75.000,00 kuna. Dio novca u iznosu od 30.000,00 kn tužiteljici je pozajmio njezin brat Davor Blaženović, a dio novca od 5.000,00 kn tužiteljici je pozajmila njezina sestra Snježana Šaravanja.

1.8. Zbog svega, tužiteljica predlaže donijeti presudu kojom će se utvrditi da u ostavinu iza pokojnog Dražena Čelika ne ulazi $\frac{1}{2}$ dijela nekretnine upisane u zk. ul. 2638 k.o. Blato Novo, kčbr. 4210/5, u naravi dvorište u ulici Botinečke Dužice br. 11. ukupne površine zemljišta 53,9 čhv i 194 m² i kuća br. 11. u Botinečke Dužice sagrađena na kčbr. 4210/5, upisane kao vlasništvo Dražena Čelik, u zk. ul. 2638; također da u ostavinu ne ulazi $\frac{1}{2}$ dijela osobnih automobila marke: DACIA DUSTER 1.5 DCI Ambinance, CITROEN C 5 i VOLKSWAGEN TOUAREG 5.0 TDI V10, upisane kao vlasništvo Dražena Čelik u prometnim dozvolama za navedena osobna vozila; kao ni $\frac{1}{2}$ dijela trofejnog oružja te $\frac{1}{2}$ dijela trofejnih rogova prema trofejnim listovima, a upisane kao vlasništvo Dražena Čelik. Predlaže da joj tuženici solidarno podmire parnične troškove s pripadajućim zateznim kamatama.

2. I.-II. tuženice u odgovoru na tužbu osporavaju navode da bi tužiteljica i njezin suprug, pok. Dražen Čelik tijekom trajanja bračne zajednice zajednički stekli predmetnu nekretninu te kuću renovirali pomoću sredstava ostvarenih namjenskim kreditom iz 2014. Smatraju da je nerealno i nestvarno da bi tužiteljica kreditom kojeg je podigla 2014., renovirala kuću koju ju navodno zajedno sa suprugom kupila 2018.

2.1. I. i II. tuženik tvrde da je navedena kuća stvarno i isključivo vlasništvo I-tužene Željke Čelik koja je tu kuću kupila još krajem 2013. zajedno sa svojim tadašnjim izvanbračnim partnerom Slavenom Begićem, s kojim je u izvanbračnoj zajednici bila u razdoblju od 2009. godine do 2018. godine, a u kojoj zajednici je rođeno dvoje zajedničke maloljetne djece.

2.2. Tijekom 2014. godine I-tužena Željka Čelik zajedno sa svojim izvanbračnim partnerom Slavenom Begićem i mlt. sinom Karlom uselila se u navedenu kuću koju su ona i njezin tadašnji izvanbračni partner zajedno i renovirali s ciljem stanovanja njihove obitelji u toj kući. Da je tome tako dokazuje i sama činjenica što upravo I-tuženica ima prijavljeno prebivalište na navedenoj adresi i to upravo od 2014. godine nadalje.

2.3. Pred kraj izvanbračne zajednice Slaven Begić, bivši izvanbračni partner I-tužene, zapao je u probleme sa zakonom jer je oglašen krivim u kaznenom postupku i osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora, a naloženo mu je plaćanje određenog novčanog iznosa.

2.4. Kako bi zaštitila svoju imovinu i imovinu svoje djece od potencijalnih ovršnih postupaka zbog nezakonitih radnji svog izvanbračnog partnera, I-tužena i njezin sada

pok. otac Dražen Čelik dogovorili su se da će prividno njezinu kuću prepisati na njega, a da će on onda naknadno, nakon proteka određenog vremena nakon kojeg bi prošli zastarni rokovi za pokretanje bilo kakvih postupaka, istu ponovno prepisati svojoj kćeri, ovdje I-tuženoj. Nažalost, pok. Dražen Čelik nije stigao realizirati svoj dogovor kojeg je imao sa kćeri, ovdje I-tuženom jer se neočekivano i naglo razbolio i u vrlo kratkom vremenu i preminuo.

2.5. Tako je I-tuženica svoj suvlasnički dio nekretnine na kojem je bila uknjižena kao vlasnica prividnim ugovorom o darovanju prenijela na svog sada pok. oca Dražena, a odmah zatim su ostali suvlasnici na nekretnini sklopili prividne ugovore o kupoprodaji s pok. Dražen Čelikom kao kupcem, iako je stvarni kupac bila I-tužena Željka Čelik, što je bilo poznato i tim suvlasnicima, odnosno prodavateljima koji su prividno svoje suvlasničke dijelove prodali Draženu Čeliku, iako su ih stvarno prodali I-tuženoj Željki Čelik.

2.6. Stoga I. i II. tuženice smatraju da je jasno kako su i ugovori o darovanju sklopljeni između I-tužene kao darovateljice i pok. Dražena Čelika kao obdarenika te ugovori o kupoprodaji u kojima je kao kupac prividno naznačen pok. Dražen Čelik - ništetni ugovori i da kao takvi ne proizvode nikakve pravne učinke, a stvarni vlasnik predmetne nekretnine jest I-tužena Željka Čelik, koja je bila stvarni kupac iste pa navedena nekretnina ne može predstavljati bračnu stečevinu tužiteljice i njezina pokojna supruga Dražena Čelika, već ne može niti biti dijelom ostavinske mase iz pok. Dražena Čelika jer je riječ o vlastitoj imovini I-tužene Željke Čelik.

2.7. U odnosu na predmetna vozila, trofejno oružje i trofejne rogove I. tužena i II. tužena smatraju kako isti ne mogu predstavljati bračnu stečevinu tužiteljice i njezina pok. muža Dražena Čelika jer je riječ o vlastitoj imovini pok. Dražena Čelika te da kao takva imovina trebaju u cijelosti ući u sastav ostavinske mase.

2.7. Slijedom svega izloženoga, I. tužena i II. tužena protive se tužbi i tužbenom zahtjevu te predlažu naslovnom sudu da tužbeni zahtjev odbije u cijelosti kao neosnovan te naloži tužiteljici da nadoknadi I-tuženoj i II-tuženoj prouzročene troškove parničnog postupka s pripadajućim zateznim kamatama.

3. III. tuženik u odgovoru na tužbu i daljnjem tijeku postupka navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te ističe da nema saznanja o tvrdnjama tužiteljice da je ona u izvanbračnoj zajednici sa njegovim pokojnim ocem pok. Draženom Čelik, stekla navedenu imovinu koja je predmet tužbenoga zahtjeva. Navodi da je III-tuženik rođen u izvanbračnoj zajednici između pok. Dražena Čelika i njegove majke Blaženke Čonka koji su živjeli u izvanbračnoj zajednici od 1991 – 2000 te je za vrijeme iste zajednice došlo do stjecanja nekretnina i pokretnina; osobnih automobila kojih je pok. Dražen Čelik tada imao tri, a jednako tako i do stjecanja oružja, pištolja i pušaka s obzirom da je prednik parničnih stranaka pok. Dražen Čelik bio lovac i imao je u vlasništvu navedeno oružje. III. tuženik stoga predlaže da se u daljnjem tijeku postupka provedu dokazi koje su predložile parnične stranke te nakon toga donese odluka o postavljenom tužbenom zahtjevu.

4. Tijekom postupka, rješenjem od 14. veljače 2024., na predmetni spis je spojen predmet ovog suda poslovni broj P-660/23 radi vođenja jedinstvenog postupka te se tužba u navedenom predmetu smatra protutužbom u ovom predmetu.

5. I. tuženica-protutužiteljica Željka Čelik u protutužbi koja je podnesena protiv tužiteljice-I. protutuženice Jasne Čelik i III. tuženika-II. protutuženika Ivana Čelika navodi da je nekretnina na adresi Botinečke Dužice 11, Zagreb u trenutku smrti pokojnog Dražena Čelika bila upisana kao njegovo vlasništvo. Dodaje da je Dražen

Čelik upisan na temelju pravnih poslova sklopljenih tijekom 2018. i to tri ugovora o darovanju koja je sklopio s Željkom Čelik te ukupno šest ugovora o kupoprodaji sklopljenih s ostalim suvlasnicima predmetne nekretnine. Zbog svih ranije navedenih razloga iz odgovora na tužbu I. tuženica- protutužiteljica ističe da su ovi ugovori o darovanju nepostojeći pravni poslovi, a ugovori o kupoprodaji u kojima je kao kupac prividno naznačen pokojni Dražen Čelik – relativno simulirani ugovori te su ništetni i ne proizvode pravne učinke, a stvarni vlasnik je I. tuženica- protutužiteljica Željka Čelik koja je bila stvarni kupac iste. Stoga I. tuženica- protutužiteljica predlaže utvrditi da je ona vlasnica nekretnine na adresi Botinečke Dužice 11, što su tužiteljice-I. protutuženice i III. tuženika-II. protutuženika dužni trpjeti te je I. tuženica-protutužiteljica, po pravomoćnosti ovlaštena uknjižiti pravo vlasništva na navedenoj nekretnini u svoje ime. Također predlaže utvrditi da predmetna nekretnina ne ulazi u ostavinu iza pokojnog Dražena Čelika.

6. Tužiteljica – I. protutuženica u odgovoru na protutužbu osporava navode iz protutužbe u cijelosti. Ističe kako I. tuženica-protutužiteljica nije niti mogla kupiti predmetnu nekretninu, jer joj to nisu dozvoljavale materijalne prilike, obzirom da ni ona niti njezin izvanbračni partner nisu bili u radnom odnosu i nije bila u mogućnosti kupovati nekretninu i isplaćivati njezine suvlasnike. Za vrijeme trajanja izvanbračne zajednice zaključno do 2018. godine, tužiteljica je samo formalno bila vlasnica 8/30 suvlasničkih dijelova nekretnine. I taj suvlasnički dio nekretnine kupljen je sredstvima koji su joj omogućili tužiteljica- I. protutužena i njezin pokojni suprug Dražen Čelik. Ostali suvlasnički dijelovi od 22/30 dijelova nekretnine kupljen je nakon prestanka izvanbračne zajednice tužiteljice i njezinog partnera Slavena Begić. U spomenutom razdoblju tužiteljica nije realizirala niti jedan kredit radi kupovine i adaptacije predmetne nekretnine. Tužiteljica- I protutuženica također navodi kako su kupovinu i adaptaciju nekretnine financirali su isključivo ona i njezin pokojni suprug Dražen Čelik. S obzirom na njihova redovita mjesečna primanja, imali su namjeru uložiti novac u sigurnu investiciju, a samim tim i pomoći I. tuženici -protutužiteljici oko rješavanja stambenog pitanja. Netočno je, da se u ovom slučaju prilikom isplate ostalih suvlasnika i zaključenju kupoprodajnih ugovora radi o prividnim ugovorima. Prodavatelji u ovim ugovorima zaključivali su kupoprodajne ugovore isključivo s kupcem sada pok. Draženom Čelikom te se temeljem kupoprodajnih ugovora koji su imali pravni učinak pok. Dražen Čelik i upisao kao vlasnik u zemljišnim knjigama. Ističe kako je suprug tužiteljice-I. protutužene njihovim zajedničkim sredstvima kupio 22/30 suvlasničkih dijelova predmetne nekretnine. Svi navedeni kupoprodajni ugovor zaključeni su u 2018. godine, odnosno kada I. tuženica-protutužiteljica više nije bila u izvanbračnoj zajednici s Slavenom Begić. Slijedom izloženog, razvidno je da nije riječ o vlastitoj imovini tužiteljice, već navedena nekretnina predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice- I. protutužene i njezina pokojnog supruga Dražena Čelik, jer je ista stečena i kupljena isključivo njihovim zajedničkim novcem. Nadalje navodi kako su Ugovori o darovanju na koje se poziva I. tuženica- protutužiteljica sklopljeni isključivo iz razloga što je ista dugovala novac svome ocu, sada pok. Draženu Čelik. Naime, suprug tužiteljice- I. protutužene 2016. godine, pozajmio je svoj kćeri ovdje tužiteljici iznos od 3.000 eura za odlazak u Njemačku i plaćanje najma stana u Munchenu. Iste godine, suprug tužiteljice- I. protutužene pozajmio je još 2.000 eura tužiteljici, kao i iznos od 7.500 kuna za sahranu oca njezinog izvanbračnog partnera Slavena Begić. Ne odgovara istini da bi tužiteljica radi zaštite svoje imovine i imovine svoje djece od potencijalnih ovršnih postupaka zbog nezakonitih radnji svog izvanbračnog partnera pristupila zaključenju ugovora o

darovanju, jer ista nije niti mogla odgovarati za dugove svog izvanbračnog partnera. Zbog svega navedenog predlaže odbiti protutužbu kao neosnovanu.

7. III. tuženik-II. protutuženik u odgovoru na protutužbu navodi da se istoj protivi, ističe da nema saznanja da bi I. tuženica-protutužiteljica posebnom imovinom stjecala vlasništvo predmetnih nekretnina koje su upisane na pokojnog Dražena Čelika. Nesporno je da je I. tuženica-protutužiteljica dio suvlasništva predmetne nekretnine darovala svom ocu, ali u protutužbi ne navodi istinite razloge darovanja. Također ističe kako on nema saznanja o tome da bi I. tuženica-protutužiteljica vlastitim sredstvima navodno kupovala preostale suvlasničke omjere. Stoga predlaže odbiti protutužbu.

8. Tijekom postupka sud je izvršio u uvid u izvadak iz zemljišne knjige (str. 7, 10, 15. 101-117 spisa), rješenje Općinskog suda u Osijeku poslovni broj O-3557/2021 od 30. siječnja 2023. (str. 8-9, 11-12 spisa), ugovor o darovanju nekretnine (str. 17-19, 118-123 spisa), ugovor o kupoprodaji nekretnine (str. 20-31, 33-34, 124-135 spisa, presliku prometne dozvole (str. 32, 36-38 spisa), predračun (str. 35 spisa), sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na ustupljenim tražbinama (str. 39 spisa), potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta (str. 40-41 spisa), obavijest o otplaćenom kreditu (str. 42-43, 47 spisa), ugovor o kreditu broj (str. 44-45 spisa), otplatni plan za kredit (str. 46, 53 spisa), obavijest o kreditu (str. 48 spisa), trofejni list (str. 49-52, 54-61 spisa), (str. 76, 100 spisa), ugovor o kreditu (str. 151-153 spisa), dopis MUP-a (str. 165 spisa), dopis HEP-a (str. 167 spisa), dopis Zagrebčkog holdinga (str. 169-205 spisa), (str. 206 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Milice Habulinec, Vladimira Novosela, Vilima Mikulandija, Gorana Glavine, Marija Kobalija, Saše Begića, Maje Stipić, Slavena Begića, Marice Čelik, Nikole, Čelika, Jasmine Čelik, Davora Blaženovića, Snježane Šaravanja, Jasminke Stojanović te saslušanje tužiteljice i I. i II. tuženika.

8.1. Punomoćnik I. i II. tuženika je odustao od prijedloga za saslušanje Ivana Bakote i Katarine Tokić, dok je III. tuženik odustao od prijedloga za saslušanje svjedokinje Blaženke Čonka pa navedeni dokazi nisu izvedeni. Također nije izveden dokaz saslušanjem III. tuženika koji uredno pozvan radi saslušanja (na ročišta od 10. lipnja 2024. i 15. listopada 2024.) nije pristupio, a svoj izostanak nije opravdao.

9. Ocjenom izvedenih dokaza te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, u daljnjem tekstu: ZPP) sud je utvrdio da su tužbeni i protutužbeni zahtjevi djelomično osnovani.

10. Uvidom u rješenje Općinskog suda u Osijeku poslovni broj O-3557/21 od 30. siječnja 2023. utvrđeno je da je zakonska nasljednica Jasna Čelik upućena u roku od 30 dana pokrenuti parnični postupak protiv zakonskih nasljednika Željke Čelik, Dražene Čelik i Ivana Čelika radi izdvajanja iz ostavine na ime bračne stečevine ½ dijela nekretnine upisane u zk.ul.br. 2638, k.o. Blato Novo, k.č.br. 4210/5, ½ dijela automobila marke Dacia Duster 1.5. DCI Ambiance, broj šasije: UU1HSDCJ658227184, Citroen C5 1.6 HDI, broj šasije: VF7RD9HL0CL537966, Volkswagen Touareg 5,0 TDI V10, broj šasije: WVGZZZ7LZ5D076615, ½ dijela trofejnog oružja i trofejnih rogova prema trofejnim listovima.

11. Predmet ovog postupka je zahtjev za utvrđenje da u ostavinu iza pokojnog Dražena Čelika ne ulazi ½ dijela nekretnine na adresi Botinečke Dužice 11, Zagreb; ½ dijela osobnih automobila Dacia Duster, Citroen C 5, Volkswagen Touareg; ½ dijela trofejnog oružja te trofejnih rogova. Predmet protutužbe je zahtjev I. tuženice

protutužiteljice da se utvrdi njezino pravo vlasništva u odnosu na predmetnu nekretninu, kao i da ova nekretnina ne ulazi u ostavinu iza pokojnog Dražena Čelika.

12. Između stranaka je sporno predstavljaju li nekretnina i pokretnine navedene u tužbi bračnu stečevinu tužiteljice Jasne Čelik i pokojnog Dražena Čelika, odnosno je li predmetna nekretnina u 1/1 dijela vlasništvo I. tuženice Željke Čelik, a s tim u vezi jesu li ugovori o darovanju sklopljeni između Željke Čelik i pokojnog Dražena Čelika te ugovori o kupoprodaji koje je Dražen Čelik sklopio s preostalim suvlasnicima predmetne nekretnine prividni pravni poslovi.

13. U odnosu na nekretninu koja je predmet ovog postupka nesporno je da je I. tuženica Željka Čelik darovnim ugovorima od 20. lipnja 2018. (ukupno tri ugovora) darovala svom ocu pokojnom Draženu Čeliku ukupno 8/30 dijela navedene nekretnine.

13.1. Također je nesporno da je Dražen Čelik na temelju kupoprodajnih ugovora sklopljenih sa prodavateljima Vilimom Mikulandijem, Goranom, Glavina, Ivankom Novak, Milicom Habulinec, Vladimirom Novoselom, Mariom Kobalijem kupio preostale suvlasničke dijelove nekretnine, a koji ugovori su sklopljeni tijekom lipnja, kolovoza i rujna 2018.

13.2. Iz navedenog proizlazi da je predmetnu nekretninu pokojni Dražen Čelik nesporno stekao za vrijeme trajanja braka s tužiteljicom-i. protutuženom Jasnom Čelik.

13.3. I. tuženica- protutužiteljica međutim tvrdi da su predmetni ugovori prividni pravni poslovi jer da su ugovori o darovanju između nje i pokojnog oca sklopljeni zato što je tadašnji izvanbračni suprug I. tuženice- protutužiteljice Slaven Begić završio u zatvoru i imao novčana dugovanja zbog čega je ona, s namjerom da zaštiti imovinu i svoju djecu, prividno darovala dio predmetne nekretnine ocu, iako je dogovor bio da će joj on nekretninu vratiti. Također, i kupoprodajni ugovori da su (relativno) prividni pravni poslovi jer da je stvarni kupac bila I. tuženica- protutužiteljica.

13.4. Tužiteljica-I. protutužena je osporavala ovakve navode, tvrdila je da Željka Čelik nije imala novaca za inicijalnu kupnju dijela predmetne nekretnine te su joj pomogli upravo pokojni otac i tužiteljica- I. protutužena, time da joj je otac i naknadno, u nekoliko navrata posuđivao novac i da je zbog toga što je ocu dugovala novac, I. tuženica-protutužiteljica sklopila s njim opisane ugovore o darovanju. Također osporava da bi predmetni kupoprodajni ugovori bili prividni pravi poslovi te navodi da su prodavatelji u ovim ugovorima zaključivali kupoprodajne ugovore isključivo s kupcem sada pok. Draženom Čelikom te se temeljem kupoprodajnih ugovora koji su imali pravni učinak pok. Dražen Čelik i upisao kao vlasnik u zemljišnim knjigama. Dodaje da su na ovaj način ona i pokojni Dražen imali namjeru uložiti novac u sigurnu investiciju, a time i pomoći Željki u rješavanju stambenog pitanja.

14. Člankom 36. stavak 1. Obiteljskog zakona (Narodne novine br: 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23 – dalje ObZ) propisano je da je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe od te imovine. Člankom 36. stavkom 3. ObZ propisano je da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici bračne stečevine, ako nisu drukčije ugovorili.

14.1. Članak 39. stavak 2. ObZ propisuje da je vlastita imovina (osim imovine koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka -članak 39. stavak 1. ObZ) i ona imovina koju je bračni drug stekao tijekom bračne zajednice na pravnom temelju različitom od temelja iz članka 36. ovoga Zakona.

15. U članku 285. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 33/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 – dalje ZOO) propisano je da prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama. Ako prividan

ugovor prikriva neki drugi ugovor, taj drugi ugovor vrijedi, ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost (stavak 2).

16. U odnosu na ugovore o darovanju:

16.1. Iz iskaza svjedoka Saše Begića koji je brat Slavena Begića (bivšeg izvanbračnog druga Željke Čelik) proizlazi da je on bratu davao novac jer mu je nedostajalo za kupnju kuće u Botincu i to jednom prigodom 9.000,00 eura, a drugom prigodom 3.000,00 eura i to je bilo negdje 2014. ili 2015. Također proizlazi da je njegov brat imao dugove prema državi i da je zbog toga privremeno prebacio nekretninu na Dražena Čelika kako mu ne bi oduzeli. Nije mu poznato jesu li tužiteljica i pokojni Dražen davali novac za tu kuću. Sjeća se da je Dražen Čelik kupio kadu za tu kuću.

16.2. Svjedok Slaven Begić je iskazao da je živio u izvanbračnoj zajednici s I. tuženicom Željkom Čelik od 2009. do kraja 2017. Živjeli su na adresi Botinečke Dužice 11. Tamo su bili od 2012. kad su kupili kuću. Koliko se sjeća kupoprodajna cijena je bila 43.000,00 eura, time da je dogovoren rok otplate od dvije godine, pomalo su otplaćivali i parcijalno otkupljivali dio po dio, bilo je negdje 12 ili 13 suvlasnika. Kako su otplaćivali tako su upisivali na Željku, jer je on imao nekih dugova. Navodi da su radi sigurnosti prebacili kuću na pokojnog Dražena jer su imali nekih problema i smatrali su da je to bolje radi sigurnosti djece. Na upit odgovara da ti njihovi problemi zbog kojih su kuću prepisali na Željkinog oca su imali veze s njegovim odsluženjem zatvorske kazne. Također navodi da je Željka darovala predmetnu nekretninu ocu jer je to bio njihov interni dogovor, tada on i Željka nisu bili u dobrim odnosima i on se bojao da ona ne proda njihovu kuću, a i radi sigurnosti djece, jer je vjerovao u Dražena i u njemu vidio sigurnost.

16.3. Svjedokinja Marica Čelik (strina I. i II. tuženice) navodi da je pokojni Dražen upisan kao vlasnik kuće, a to zato što je bivši suprug I. tuženice-protutužiteljice Slaven imao problema sa zakonom i ona je kuću prepisala na oca uz dogovor da otac kuću ostavi djeci. Naknadno ista svjedokinja navodi kako joj nije poznato tko je upisan u zemljišnim knjigama kao vlasnik kuće. Zna da su joj Željka i Slaven rekli da su kupili kuću, misli da je to bilo 2014. kad su se vratili iz Njemačke, a dalje ne zna što se događalo. S Draženom je bila u dobrim odnosima, ali ne zna je li on davao neki novac za kuću, zna da je baka davala nešto novaca, a muž svjedokinje je radio fasadu na toj kući.

16.4. Iz iskaza svjedokinje Jasmine Čelik (majka I. i II. tuženice) proizlazi da su Slaven i Željka kupili kuću 2014. kad su se vratili iz Njemačke, gdje su bili nekih godinu dvije i zaradili novac za kupnju. Kćer Željka joj je rekla da je ona pokojnom Draženu nešto vraćala, jer da joj je posudio novac za nekretninu. Koliko joj je poznato Željka je upisana kao vlasnik nekretnine. Mlađa kćer joj je rekla da su oni između sebe napravili dogovor da će Željka dati svoj dio tati, jer je zet imao nekih problema sa zakonom. Navedeno joj je rekao i Dražen, a misli da je to bilo negdje 2014./2015.

16.5. Iz iskaza svjedoka Nikole Čelika (stric I. i II. tuženice) proizlazi da su kuću u Botincu 2014. kupili Željka i Slavne nakon što su radili u Njemačkoj. Brat Dražen mu je pričao da će kuću prebaciti na njega jer je Slaven imao problema sa zakonom s namjerom da kuća ide za djecu I. tuženice.

16.6. Iz iskaza svjedoka Davora Blaženovića (brat tužiteljice) proizlazi da su 2014. ili 2015. tužiteljica i Dražen kupili kuću u Zagrebu, isplaćivanjem više suvlasnika koji su bili upisani u zemljišne knjige i to novcem za koji je njegova sestra digla kredit.

16.7. Iz iskaza svjedokinje Snježane Šaravanja (sestra tužiteljice) proizlazi da joj je poznato su tužiteljica i pokojni Dražen kupili kuću u Zagrebu, da su je obnavljali i radili krov, fasadu i kupaonicu, time da su dozvolili Draženovoj kćeri, zetu i djeci da žive u toj kući. Poznato joj je da je tužiteljica podigla kredit da bi isplatila suvlasnike, a ostali novac je utrošen za renovaciju.

16.8. Iz iskaza svjedokinje Jasminke Stojanović proizlazi da su tužiteljica i pokojni Dražen kupili kuću u Zagrebu i da je tužiteljica za to podigla kredit 2014. Dražen se požalio da ima nekih problema i da mora isplatiti 13 ili 14 suvlasnika

16.9. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da su kuću na adresi Botinečke dužice 11 kupili I. tuženica Željka i Slaven 2013. Radilo se o kući koja je imala više suvlasnika, a oni su zajedno isplatili dio tih suvlasnika. Suprug i tužiteljica su im pomagali. 2014. su oni s djetetom otišli u Njemačku i tada su im tužiteljica i Dražen posudili 3.000,00 eura da unaprijed plate stan. S njima su se dogovorili da će renovirati kuću u Zagrebu, jer su im htjeli pomoći, a da će im oni naknadno vratiti novac. Slaven je završio u zatvoru 2017., a I. tuženica nije radila i tada su njihova djeca Karlo i Nika završili kod tužiteljice i pokojnog Dražena i bili su jedanaest mjeseci sa njima. 2018. je Slaven izašao iz zatvora i njegova veza sa Željkom je prekinuta. Željka je dala kuću na prodaju i tužiteljica i Dražen su se dogovorili da će pomoći i da će isplatiti ostale suvlasnike kuće koje su Željka i Slaven već ranije trebali isplatiti, ali to nisu napravili. S obzirom da su tužiteljica i pokojni suprug vršili renovacije na kući, a da im Željka i Slaven nisu vratili novac za to, dogovor je bio da Željka svoj suvlasnički dio daruje svom ocu. Tužiteljica navodi da ona i Dražen tu kuću nisu kupovali za sebe, već da bi Željka i djeca živjeli tamo, jer oni nisu imali namjeru živjeti u Zagrebu. U toj kući žive Željka i njezina djeca. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice odgovara da je I. tuženica 2014. sa Slavenom kupila dio kuće i postojao je otplatni plan kako bi se isplatili i ostali suvlasnici, ali oni su isplatili njih troje ili četvero i to sredstvima njezinog partnera Slavena. Vrijednost kuće po poreznom rješenju je 333.000,00 kn. Nakon što su pok. suprug i ona otplatili ostale suvlasnike, nisu prenijeli režije na sebe, jer je I. tuženica tamo živjela, pa je bilo logično da plaća režije. Njoj nije poznato da bi I. tuženica podigla 2020. kredit na 100.000,00 kn i ne zna za što je taj novac utrošen, ali njoj i suprugu to nije vraćeno. Ostale suvlasnike na predmetnoj nekretnini su isplatili pok. suprug i ona. I. tuženica za to nije imala novaca, a Slaven je bio u zatvoru, tako da oni nisu imali mogućnosti to platiti.

16.10. Iz iskaza I. tuženice proizlazi da što se tiče predmetne nekretnine, kupili su je bivši suprug i ona. On je imao nešto novaca, a dio nekih 30.000,00 do 35.000,00 kn je dala njena baka i rekla da to ne mora vratiti. Kuća nije bila uređena za život i u vrijeme dok je s bivšim suprugom bila u Njemačkoj tata je predložio da naprave renovaciju. Kupio je pločice za kupaonicu, doveo je svog majstora, a dio su im izvodili poznati majstori koje nisu plaćali. Suprug je završio u zatvoru i I. tuženica je mislila prodati kuću jer je imala preko 70.000,00 kn suprugovog duga. Na kraju je od toga odustala i tata je rekao da stavi kuću na njega da se osiguraju djeca. Točno je da je na toj kući bilo puno suvlasnika i oni međusobno se nisu mogli dogovoriti, tako da su I. tuženica i Slaven isplatili četiri suvlasnika, a ostatak je isplatio tata, ali je rekao da mu trebaju vratiti novac. Koliko zna, veći dio novca su i vratili i za renovaciju i za kuću. Naime, kad je postala kreditno sposobna podigla je kredit od 100.000,00 kn i tata je došao u Zagreb i ona mu je dala taj novac. Stalno je govorio da trebaju prebaciti vlasništvo, ali to nisu napravili.

16.11. Iz iskaza II. tuženice proizlazi da joj je poznato da su bivši šogor i njena sestra kupili dio predmetne kuće. Oni su i uređivali tu kuću. II. tuženica do danas nije

znala tko je davao novac za renovaciju. Slaven je išao u zatvor, a njena je sestra odlučila okončati njihovu vezu. Mislila je da će joj šogor raditi probleme, da joj neće dati da mirno živi s djecom u toj kući i zbog toga je kuću darovala ocu. Tom prilikom je II. tuženica bila prisutna. Taj ugovor je bio potpisan u predmetnoj nekretnini. Ona je bila prisutna i u nekoliko situacija kad je tata govorio razlog zbog čega je kuća prenesena na njega, a to stoga što se njena sestra bojala da bi bivši šogor radio probleme. Poznato joj je da je I. tuženica podigla kredit i da je ocu vratila novac u iznosu od 100.000,00 kn. Tada su sjedili svi zajedno u kafiću preko puta Green golda. Kuća se trebala vratiti njenoj sestri, ali je tata naglo obolio, njima su tajili da je bolestan i nije uspio prepisati kuću na nju. Ona se odrekla kuće u sestrino ime jer smatra da je to njezino, obzirom da je ona to kupila.

17. Na temelju ovako provedenog postupka proizlazi da je I. tuženica-protutužiteljica (za vrijeme trajanja izvanbračne veze sa Slavenom Begićem) kupila dio predmetne nekretnine te je na temelju ugovora o kupoprodaji iz 2013., odnosno 2014. Željka Čelik bila je upisana kao suvlasnica ove nekretnine u ukupno 8/30 dijela, kako to proizlazi iz povijesnog zk izvataka. Tako i sama tužiteljica u svom iskazu navodi da su kuću na adresi Botinečke dužice 11 kupili I. tuženica i Slaven 2013. godine, da je postojao otplatni plan te da su oni isplatili troje ili četvero suvlasnika i to sredstvima partnera Slavena, a tijekom postupka je utvrđeno da I. tuženica od početka i stanuje u predmetnoj nekretnini (te je korisnica režija). Nadalje, Željka Čelik je svoj suvlasnički dio darovala ocu Draženu Čeliku te je isti, na temelju Ugovora o darovanju, upisan kao vlasnik u 8/30 dijela nekretnine. Iako je navedeni dio nekretnine darovan 2018., odnosno tijekom braka tužiteljice i pokojnog Dražena, imovina koja je stečena na drugom pravnom temelju različitom od rada se ne može smatrati bračnom stečevinom u smislu članka 36. stavak 1. ObZ.

18. Nadalje, prema iskazima svjedoka (Saše Begića, Marice Čelik, Jasmine Čelik, Nikole Čelika) koji su u navedenom dijelu suglasni, proizlazi da su predmetni ugovori o darovanju sklopljeni stoga što je Slaven Čelik imao "probleme sa zakonom" i završio u zatvoru, kao i zbog njegovih dugovanja. Sud je ovakve iskaze ocijenio životnim i logičnim, uzimajući da se sklapanje predmetnih ugovora tijekom 2018. godine vremenski podudara s razdobljem kad se Slaven Begić nalazio na izdržavanju kazne zatvora, kao i s razdobljem kada je otprilike prestala i izvanbračna zajednica njega i I. tuženice. Naime, i sama tužiteljica u svom iskazu navodi da je 2018. Slaven izašao iz zatvora i njegova veza sa Željkom je prekinuta, da je Željka dala kuću na prodaju te da su se tužiteljica i Dražen dogovorili da će pomoći i da će isplatiti ostale suvlasnike kuće koje su Željka i Slaven već ranije trebali isplatiti, ali to nisu napravili.

18.1. Osim toga, u tom smislu je iskazivao i svjedok Goran Glavina, koji je s pokojnim Draženom sklopio ugovor o kupoprodaji i koji nije ni u kakvim rodbinskim ili prijateljskim odnosima sa strankama pa je nezainteresiran za ishod postupka te mu sud veruje, a isti je izjavio da mu se Dražen pojavao da je u problemima, da ima zeta kriminalca.

18.2. Stoga sud smatra da između pokojnog Dražena Čelika i njegove kćeri, ovdje I. tuženice-protutužiteljice nije postojala namjera za sklapanje ugovora o darovanju već je cilj takvih ugovora bio da se kod trećih osoba izazove dojam da je upravo Dražen Čelik (a ne Željka Čelik) vlasnik ove nekretnine u 8/30 dijela. Navedeno znači da je riječ o prividnim (simuliranim) ugovorima jer je postojao svjestan nesklad između volje i očitovanja, odnosno ugovorne strane su se sporazumno i namjerno očitovale o sklapanju ovih ugovora da bi se kod trećih osoba izazvao lažan dojam.

Pritom tvrdnje tužiteljice da su ugovori o darovanju bili sklopljeni stoga što je I. tuženica dugovala ocu novac, proizlazi jedino iz njezinog iskaza, što sud ne smatra dostatnim dokazom te o istome zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja (članak 221. a ZPP), odnosno smatra da tužiteljica ovakve svoje tvrdnje nije dokazala. Također tužiteljica nije dokazala da bi kreditom što ga je podigla 2014. ona i Dražen, umjesto Željke, isplatili kupoprodajnu cijenu za 8/30 dijela nekretnine. Naime, iako su u tom smislu iskazivali svjedoci Davor Blaženović, Snježana Šaravanja i Jasminka Stojanović, njihovi su iskazi suprotni iskazima svjedoka Nikole, Jasmine i Marice Čelik, ali i iskazu same tužiteljice koja je navela da su ovaj dio nekretnine I. tuženica i Slaven Begić upravo isplatili sredstvima Slavena Begića.

18.3. Prema članku 285. stavak 1. ZOO prividan ugovor nema učinka prema ugovornim stranama slijedom čega sud smatra da predmetni ugovori o darovanju, koji su utvrđeni prividnim, nemaju učinka, odnosno da je upravo Željka Čelik vlasnica predmetne nekretnine u 8/30 dijela, zbog čega je sud utvrdio djelomično osnovanim protutužbeni zahtjev na utvrđenje prava vlasništva I. tuženice-protutužiteljice i to u odnosu na 8/30 dijela nekretnine, dok je u navedenom dijelu odbio kao djelomično neosnovan tužbeni zahtjev.

19. U odnosu na ugovore o kupoprodaji:

19.1. Iz Ugovora o kupoprodaji koji su priloženi spisu proizlazi da je navedene ugovore kao kupac sklopio Dražen Čelik s prodavateljem Marijom Kobali, 20. lipnja 2018. u 6/30 dijela; s prodavateljem Vilimom Mikulandi 20. lipnja 2018. u 6/30 dijela; s prodavateljem Milicom Habulinec 21. lipnja 2018. u 2/30 dijela; s prodavateljem Vladimirom Novoselom 21. lipnja 2018. u 2/30 dijela; s prodavateljem Goranom Glavina 20. kolvoza 2018. u 4/30 dijela, s prodavateljem Ivankom Novak 10. rujna 2018. u 2/30 dijela.

19.2. Saslušani kao svjedoci prodavatelji Milica Habulinec, Vladimir Novosel, Goran Glavina, Mario Kobali, Vilim Mikulandi su izjavili da su kupoprodaju dogovarali s Draženom Čelikom (Vladimir Novosel, Mario Kobali) i da su s njim kod javnog bilježnika sklopili ove ugovore, a on im je ispatio kupoprodajnu cijenu (Milica Habulinec, Vladimir Novosel).

19.3. Obzirom da se radi o svjedocima koji su nezainteresirani za ishod postupka, a njihovi iskazi se podudaraju, sud im je poklonio vjeru. Iz iskaza ovih svjedoka proizlazi da je na strani ugovaratelja postojala namjera za sklapanje ugovora o kupoprodaji, da je kupac isplatio ugovornu cijenu time da je nesporno kupac Dražen Čelik upisom u zemljišnim knjigama stekao pravo vlasništva na temelju ovih ugovora. Stoga se, suprotno tvrdnjama I. i II. tuženice, prema stavu ovog suda ne radi o prividnim pravnim poslovima. Naime, točno je da su svjedoci (prodavatelji) izjavili da je Dražen Čelik kupovao nekretninu za kćer Željku te da Željka od početka stanuje u navedenoj nekretnini. U tom smislu je i sama tužiteljica izjavila da ona i Dražen nisu kupovali kuću za sebe, već da bi Željka i djeca živjeli tamo, jer tužiteljica i pokojni suprug nisu imali namjeru živjeti u Zagrebu. Međutim, prema mišljenju ovog suda, ovakav unutarnji motiv kupca sam po sebi ne čini ugovor prividnim, bez obzira na eventualnu želju pokojnog Dražena da nekretnina u budućnosti ostane kćeri (I. tuženici), odnosno unucima jer je njegova prava namjera bila kupnja nekretnine, a namjera prodavatelja je bila prodaja nekretnine te je kupac isplatio kupoprodajnu cijenu.

19.4. I. tuženica – protutužiteljica je tvrdila da je zapravo ona bila kupac predmetne nekretnine, odnosno preostalih suvlasničkih dijelova te je tijekom postupka isticala da je 2020. podigla kredit kod PBZ d.d. (Ugovor o kreditu na str. 151-153 spisa) radi povrata pozajmice ocu. U tom smislu je iskazivala kako je ocu vratila novac i za renovaciju i za kuću. Na isti način je iskazivala i II. tuženica (sestra I. tuženice), a svjedokinja Maja Stipić koja je navela da je bila u dobrim odnosima s pokojnim Draženom te da su negdje 2020. bili na kavi pokojni Dražen, Željka, Dražena i svjedokinja i tada Željka predala Draženu 100.000,00 kn vezano za predmetnu nekretninu. Svjedokinji je poznato o kojem se iznosu radi, jer su oni spominjali cifru, ali ne zna točno za što je taj novac predan. Nitko nije ništa potpisivao oko predaje tog novca. Tužiteljica je u svom iskazu navela kako navedeni novac nije bio isplaćen.

19.5. U odnosu na ovakve tvrdnje I. tuženice – protutužiteljice, a vezano za materijalno stanje I. tuženice-protutužiteljice valja reći kako je tijekom postupka utvrđeno

- da su I. tuženica i njezin bivši izvanbračni suprug otišli u Njemačku gdje su zaradili novac za kuću (svjedoci Marica Čelik, Jasmina Čelik, Nikola Čelik iskazuju da su kuću kupili po povratku iz Njemačke);

- da su im pokojni Dražen i tužiteljica posuđivali novac (svjedokinja Jasmina Čelik navodi da je Željka nešto vraćala ocu jer joj je posudio za nekretninu, svjedokinja Jasminka Stojanović je navela kako je upravo ona tužiteljici posudila 3.000,00 eura koje je tužiteljica dala I. tuženici da unaprijed plati stan u Njemačkoj, svjedok Saša Begić navodi da se sjeća da je Dražen kupio kadu za njihovu kuću, svjedokinja Snježana Šaravanja navodi da su im kupovali prilikom kupovine bijele tehnike, svjedoci Davor Blaženović, Snježana Šaravanja i Jasminka Stojanović navode da su ulagali u predmetnu nekretninu, sređivali krov, kupaonicu, vrata i sl.);

- da im je baka I. i II. tuženice dala novac u iznosu od 30.000,00 kn (proizlazi iz iskaza I. tuženice i svjedoka Nikola Čelik, svjedokinja Marica Čelika navodi da joj je poznato da je baka davala neki novac);

- da su im neki radovi izvođeni besplatno na temelju prijateljskih, odnosno obiteljskih odnosa (sama I. tuženica navodi da su dio radova izvodili poznati majstori koje nisu plaćali, svjedok Nikola Čelik navodi da je radio fasadu na kući besplatno);

- da sama I. tuženica izjavljuje kako je zbog dugova svog supruga htjela prodati kuću (da je on otvarao obrti i firmu na njezino ime i da je imala preko 70.000,00 kn suprugova duga);

- da su tužiteljica i pokojni Dražen brinuli o djeci I. tuženice (tužiteljica navodi da je Slaven Begić 2017. završio u zatvoru, I. tuženica nije radila i tada su njihova djeca Karlo i Nika završili kod tužiteljice i Dražena; svjedokinja Snježana Šaravanja navodi da je I. tuženica dovela djecu kod tužiteljice na čuvanje na nekih godina i da je tužiteljica o njima brinula, kuhala, prala, vodila ih u kino, na druženje; svjedokinja Jasminka Stojanović navodi da poznaje unuke i djecu pokojnog Dražena, a unuci su dolazili kod svjedokinje doma, dok su živjeli kod tužiteljice i Dražena).

19.6. Iz opisanih utvrđenja proizlazi da I. tuženica i njezin bivši suprug nisu bili dostatnog imovinskog stanja koje bi im omogućavalo samostalno kupiti i renovirati predmetnu nekretninu, kao i da su im pokojni Dražen i tužiteljica u tome pomagali. Osim toga, I. tuženica – protutužiteljica sama u svom iskazu navodi da su ona i Slaven isplatili četiri suvlasnika, a ostatak je platio tata (ali je rekao da mu trebaju vratiti novac).

19.7. Iz iskaza I. i II. tuženice te svjedokinje Maje Stipić proizlazi da je I. tuženica ocu Draženu predala iznos od 100.000,00 kn (ostvaren kreditom 2020.), međutim

tijekom postupka nije utvrđeno u koju svrhu je navedeni novac eventualno predan, radi li se o vraćanju pozajmica, troškova adaptacije ili iznosa plaćenog za kupnju preostalih suvlasničkih dijelova. U tom smislu, I. tuženica-protutužiteljica na kojoj je teret dokaza nije dokazala da bi zapravo ona (a ne njezin otac) bila kupac predmetne nekretnine, odnosno preostalih suvlasničkih dijelova.

19.8. Zbog svih navedenih razloga sud smatra da ugovori o kupoprodaji koje je pokojni Dražen Čelik sklapao u odnosu na predmetnu nekretninu nisu fiktivni, a kako je na temelju istih ugovora pokojni Dražen stekao nekretninu u 22/30 dijela i to za vrijeme trajanja braka s tužiteljicom, to sud utvrđuje da se radi o bračnoj stečevini tužiteljice i pokojnog Dražena. Naime, tijekom postupka nije bilo niti tvrdnji ni dokaza da bi ovu nekretninu Dražen Čelik stekao vlastitom imovinom, a obzirom da tijekom postupka nije bilo sporno da je između njega i tužiteljice postojala ekonomska zajednica života, to sud zaključuje da 22/30 dijela predmetne nekretnine predstavlja njihovu bračnu stečevinu, odnosno imovinu koju su stekli zajedničkim radom u smislu članka 36. stavak 1. ObZ.

19.9. Slijedom navedenog sud smatra da je djelomično osnovan zahtjev tužiteljice da u ostavinu iza pokojnog Dražen Čelika ne ulazi $\frac{1}{2}$ navedenog dijela, odnosno 11/30 dijela predmetne nekretnine, slijedom čega je odlučeno kao u točki I. izreke. Iz navedenih razloga, obzirom da nekretnina u 22/30 dijela predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice i pokojnog Dražena, to je protutužbeni zahtjev u preostalom dijelu neosnovan, slijedom čega je isti odbijen.

20. U odnosu na vozila:

20.1. Tužiteljica je u svom iskazu izjavila da su vozilo Citroen C5 ona i Dražen Čelik kupili 2017. kad su podigli kredit na četiri godine u iznosu od 56.000,00 kn. Za automobil Touareg je ona podigla nenamjenski kredit na četiri godine koji još danas otplaćuje ratu od 170,00 eura. To je bilo 2020. i automobil je glasio na supruga. Vozilo Duster su kupili u studenom 2021., dva dana prije nego što je suprug završio u bolnici. Dio novaca 30.000,00 kn su posudili od brata tužiteljice. Kredite za automobile su vraćali sredstvima iz svojih primanja, banka je skidala s računa tužiteljice.

20.2. Uvidom u spis utvrđeno je da je tužiteljica podigla gotovinski kredit kod Erste banke d.d. 19. svibnja 2020. u iznosu od 110.000,00 kuna (Ugovor o kreditu broj 5117884730); zatim kredit kod Erste banke d.d. u iznosu od 67.100,00 kn 1. listopada 2020., partija kredita 5118219432; da je 9. srpnja 2020. obaviještena da je sve obveze po Ugovoru o kreditu broj 5114942048 podmirila u cijelosti.

20.3. Svjedok Davor Blaženović (brat tužiteljice) je naveo kako je on osobno posudio tužiteljici i pok. Draženu 30.000,00 kn za vozilo Daciju Duster, a ne zna kojim novcem su platili preostali iznos. Za Citroen C5 mu je poznato da je tužiteljica podigla kredit, a za automobil VW Touareg ne zna koji način je plaćen.

20.4. Svjedokinja Snježana Šaravanja (sestra tužiteljice) je navela da je tužiteljica za Citroen podigla kredit 2018., za Touareg ne zna na koji način su ga stekli, a automobil Duster joj je oiznato da je Dražen kupio od nekog iz Siska, da mu je brat posudio 30.000,00 kn, a da je ona posudila 5.000,00 kn za prijepis.

20.5. Svjedokinja Jasminka Stojanović (prijateljica tužiteljice i pok. Dražena) navodi da joj je poznato da su oni u braku kupili tri automobila. Zna da je tužiteljica podigla kredit za Citroen, a da su Duster kupili neposredno prije Draženove smrti. Poznato joj je da je bio još jedan automobil, ali ne koja marka i tip automobila.

20.6. Uzimajući u obzir iskaz tužiteljice te u većem dijelu podudarne iskaze svjedoka, kao i materijalnu dokumentaciju vezano za kredite koje je tužiteljica podizala, sud smatra kako su predmetni automobili stečeni radom stranaka za vrijeme trajanja braka te da isti, primjenom članka 36. stavak 1. ObZ predstavljaju njihovu bračnu stečevinu.

20.7. Naime, I. i II. tuženica su tvrdile da se radi o vlastitoj imovini pokojnog Dražena te je u tom smislu I. tuženica iskazala da je automobil Citroen kupljen 2016. i da je tata imao svoje novce od prodaje ranijeg automobila. Misli da je tužiteljica podigla oko 30.000,00 kn kredita, a i Slaven je tati posudio 14.000,00 kn. Duster je kupljen 18.11.2021. Ona je išla s tatom koji je imao keš od 70.000,00 kn i to je kupljeno tati za lov, a radilo se o automobilu od Hrvatskih šuma. Rekao joj je da mu je i baka dala nešto novaca. Misli da je Touareg kupljen negdje 2019./2020. novcem od prodaje ranijeg automobila Lade Nive. Također je navela je za vozilo Duster, baka dala tati neki novac misli 30.000,00 kn, a ostatak je tata imao keš, ne zna odakle je točno imao novac. Sjeća se da je 50.000,00 kn digao iz policije iz uzajamne kase. Automobil Lada Niva je bio kupljen za vrijeme trajanja braka. Misli da je Citroen kupljen 2017. ili 2018., ne može se točno sjetiti.

29.8. II. tuženica je izjavila da joj je poznato samo da je baka dala tati novac za vozilo Duster te da su tom prilikom bili prisutni stric i strina.

29.9. Svjedok Nikola Čelik (stric I. i II. tuženice) je iskazao da mu je brat (Dražen) rekao da su on i tužiteljica podigli kredit za automobil Dacia Duster.

30. Vlastita imovina je imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka kao i imovina koju je bračni drug stekao tijekom bračne zajednice na pravnom temelju različitom od navedenoga u članku 36. ovoga Zakona. Dakle, ako se stranka pozove na to da je neku imovinu imala u trenutku sklapanja braka ili da ju je stekao na pravnom temelju različitom od navedenoga, primjerice, darovanjem, nasljeđivanjem i sl. na toj stranci je teret dokaza o načinu stjecanja. Dakle, tužiteljici je dovoljno da dokaže da neka imovina potječe iz rada za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, dok je na tuženicama teret dokaza, ukoliko tvrde suprotno, da je takva imovina stečena na pravnom temelju različitom od one stečenom radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, pa da bi predstavljala njegovu posebnu imovinu. Takvi dokazi o porijeklu tako stečene imovine moraju biti mnogo uvjerljiviji od običnog stranačkog iskaza (stav izražen u odluci Županijskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj GŽ-983/14).

30.1. Slijedom navedenog, kako I. i II. tuženica nisu dostavile druge dokaze o tome da bi njihov otac stekao predmetne automobile vlastitom imovinom, pri čemu II. tuženica uopće nema saznanja o stjecanju automobila te navodi samo da joj je poznato da je baka dala novac za Daciju Duster (a tom prilikom da su bili prisutni stric i strina) što je suprotno iskazu strica Nikole Čelika koji je naveo da je automobil stečen kreditom, to sud smatra ovakve tvrdnje tuženica nedokazanim.

30.2. Slijedom svega navedenog, primjenom članka 36. stavak 1. ObZ utvrđeno je da predmetna vozila predstavljaju bračnu stečevinu tužiteljice i pokojnog Dražena Čelika te odlučeno kao pod točkom II. izreke.

31. U odnosu na trofejne rogove:

31.1. Članak 7. stavak 23. Zakona o lovstvu (Narodne novine broj: 99/18, 32/19, 32/20, 127/24) propisano je da su trofej divljači dijelovi divljači uređeni za čuvanje i

ocjenjivanje. U članku 2. stavak 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/0, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/19, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17) propisano je da su pokretne stvari koje se mogu premjestiti s jednog mjesta na drugo, a da im se ne povrijedi bit (supstanca). Iz navedenog proizlazi da je trofej pokretna stvar koja nastaje preradom divljači (rogovi, lubanja, krzno i sl.).

31.2. Članak 60. stavak 1. Zakona o lovstvu propisuje da lov divljači obuhvaća traženje, dočekivanje, motrenje radi odstrela ili hvatanja divljači, vabljenje, praćenje, odstrel ili hvatanje divljači, skupljanje uginule divljači i njezinih dijelova (rogovlja, kože i dr.), skupljanje jaja pernate divljači. U članku 74. stavak 1. Zakona o lovstvu stoji da ulovljena, ranjena i uginula divljač te njezini dijelovi pripadaju lovoovlašteniku, odnosno pravnoj ili fizičkoj (obrtniku) osobi koja je stekla pravo lova. U članku 67. stavak 1. Zakona o lovstvu stoji da divljač smije loviti lovac koji ima uza se lovačku iskaznicu i prethodno izdano pisano dopuštenje lovoovlaštenika. Lovac je osoba koja ima važeću lovačku iskaznicu (članak 7. točka 6. Zakona o lovstvu), time da lovačku iskaznicu izdaje Hrvatski lovački savez (članak 67. stavak 4. Zakona o lovstvu), osobi koja je položila lovački ispit i navršila 17 godina i šest mjeseci života (članak 67. stavak 5. Zakona o lovstvu).

31.3. Iz citiranih zakonskih odredaba proizlazi da je trofej pokretnina koja uključuje osobni angažman lovca i koju lovac osvaja vlastitim vještinama i angažmanom na temelju lovačke iskaznice. Slijedom navedenog, prema stavu ovog suda, neovisno o tvrdnjama da su trofeji osvojeni tijekom trajanja braka tužiteljice i pokojnog Dražena, ne radi se o imovini koja bi bila stečena zajedničkim radom bračnih drugova pa tako niti o bračnoj stečevini, zbog čega je zahtjev tužiteljice u navedenom dijelu valjalo odbiti kao neosnovan.

32. U odnosu na III. tuženika-II. protutuženika, isti nije dokazao svoje tvrdnje iz odgovora na tužbu, odnosno protutužbu, obzirom da je odustao od izvođenja dokaza saslušanjem svjedokinje Blaženke Čonka, a na ročište na koje je osobno pozvan radi saslušanja nije pristupio niti je svoj izostanak opravdao.

33. Kako su bili ispunjeni uvjeti za donošenje djelomične presude u smislu članka 329. ZPP, odlučeno je kao u izreci, dok je u odnosu na dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na trofejno oružje sud ponovno otvorio glavnu raspravu radi priklopa spisa Općinskog suda u Osijeku poslovni broj O-3557/21 u kojem se nalazi preslika oružanih listova za predmetno oružje.

34. Odluka o troškovima postupka će uslijediti nakon što sud donese odluku u pogledu preostalog dijela tužbenog zahtjeva, sve kako bi se mogao odrediti konačan uspjeh stranaka u sporu u smislu članka 154. ZPP.

U Zagrebu, 28. svibnja 2026.

Sudac:
Marina Nikolić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od petnaest dana od dana primitka pisanog opravka iste.

Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužiteljici po pun.
2. I. i II. tuženiku po pun.
3. III. tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30888-b6ac4**

Kontrolni broj: **09442-075d2-e9add**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.